

Lokaal signaal: de praktijk van opsporing bij de basisteams

Plan van aanpak

Inhoudsopgave

Inleiding	2
Aanleiding: waargenomen risico's.....	2
Relatie met het Meerjarenperspectief (MJP)	3
Lokale opsporing: definitie en achtergrond.....	3
Doel en beoogd effect.....	5
1. Onderzoeksvraag	6
1.1 Onderzoeksvraag	6
1.2 Afbakening.....	6
2. Opzet en organisatie	8
2.1 Onderzoeksopzet	8
Analyse van organisatie-informatie.....	8
Meldingenanalyse	8
Veldwerk werkvloer: interviews en enquête	9
Verdiepende interviews met leidinggevenden	9
Literatuurstudie.....	10
2.2 Analyse en rapportage	10
3. Communicatie en protocol	11

Inleiding

Aanleiding: waargenomen risico's

De Inspectie Justitie en Veiligheid (hierna: de Inspectie) houdt toezicht op de kwaliteit van de taakuitvoering door de politie. In het kader daarvan stelt de Inspectie een onderzoek in naar de praktijk van de lokale opsporing.¹ Aanleiding zijn vier soorten risico's rondom lokale opsporing die de Inspectie waarnam in een oriëntatie op basis van verkennende gesprekken, bestudering van literatuur en documentatie. Het betreft risico's op het vlak van:

1. Vakmanschap: het risico dat de kennis en vaardigheden van politiemensen aan de basisteams over opsporing tekortschieten.² Dat risico zou deels worden gevoed door de complexiteit van meldingen en zaken in combinatie met het gebrek aan recherche-expertise. De kans bestaat dat zaken niet adequaat worden afgehandeld. En dat heeft tevens vervelende consequenties voor burgers die ervaren dat hun problemen, meldingen en aangiften niet de aandacht krijgen waarop zij hoopten.
2. Robuustheid:³ het risico dat er onvoldoende recherche-expertise aanwezig is maakt dat er een kans is dat het oorspronkelijke uitgangspunt van de basisteams niet uit de verf komt. Uit eerder onderzoek van de Inspectie blijkt dat de basisteams, met name in de middelgrote en kleine gemeenten, voortdurend worden overvraagd, ook bij de opsporing.⁴ De basisteams hebben veel en heel diverse taken. Daarnaast leveren zij veelvuldig informatie aan bovenlokale teams en projecten met te weinig lokale rechercheurs en expertise als gevolg.⁵
3. Focus: het risico dat de lokale opsporing zich onvoldoende richt op alle feitelijk zich lokaal aandienende misdaad (ook High Impact Crime (HIC) en ondermijning) die een direct effect heeft op de veiligheid van de burger.

Dit risico ontstaat als gevolg van de lokale, beleidsmatige focus op veelvoorkomende misdaad.⁶

¹ Enkele jaren gelden verrichtte de Inspectie een onderzoek naar opsporing in bredere zin: het Periodiek Beeld Opsporing 2019. Dat Inspectieonderzoek is al echter weer enkele jaren oud en was niet toegespitst op de opsporing door de basisteams. In 2016 verscheen het Vijfde onderzoek vorming nationale politie met aandacht voor het opsporingsproces in de basisteams en de districtsrecherche. In dat Inspectierapport lag het accent echter vooral op sturen en wegen.

² Zie ook Terpstra e.a. (2021). Gebiedsgebonden politiewerk in ontwikkeling: onderzoek naar basisteams in een digitale en superdiverse samenleving. Politie en Wetenschap. En eerder <https://www.inspectie-jenv.nl/Publicaties/rapporten/2019/06/24/jaarbeeld-politieonderwijs-2018>.

³ Robuust betekent dat een basisteam alle basispolitietaken zelf uitvoert en over eigen opsporingscapaciteit beschikt.

⁴ Periodiek Beeld Handhaving (2020) door de Inspectie Justitie en Veiligheid.

⁵ Zo bleek uit de oriëntatie. Zie ook C. Fijnaut (2013) de Nationale Politie; P. Tops en E. van der Torre (2024) Ondermijning: over de praktische betekenis van een analytisch begrip.

⁶ Enkele jaren werd dit reeds geleden signaleerd door J. Terpstra en R. Salet (2018), de abstracte politie, het Tijdschrift voor de Politie – jg.80/nr.5/18, 42-46.

4. Afhandeling: aanhouden bij heterdaad (ook bij geringe feiten) is een automatisme bij de basispolitie waarvan de afhandeling veel tijd kost. Zo is de politie vandaag de dag veel (afhandelings)tijd kwijt met winkeldiefstallen. Dit wordt onder meer in de hand gewerkt als gevolg van zelfscankassa's in winkels, waardoor de gelegenheid tot het plegen van winkeldiefstal is toegenomen. Ook is voor uitvoerende politiemensen niet altijd duidelijk welke andere (o.a. privaatrechtelijke) manieren van afhandeling er zijn.

Relatie met het Meerjarenperspectief (MJP)

In 2024 blijft de Inspectie de maatschappelijke opgave centraal stellen. In het Meerjarenperspectief 2021-2024 van de Inspectie zijn vier doelen voor het toezicht geformuleerd:

- het stimuleren van veerkracht en weerbaarheid,
- het bevorderen van het lerend vermogen van organisaties,
- het bevorderen van effectieve ketens en netwerken, en
- het scherp houden van organisaties op het burgerperspectief.

Deze doelen zijn ook in 2024 nog richtinggevend in het toezicht. Bij dit onderzoek liggen de accenten naast het burgerperspectief (zie vorige paragraaf bij het risico betreffende het vakmanschap) en verder met name op het bevorderen van effectieve ketens en netwerken (zie vorige paragraaf bij het risico betreffende de afhandeling). Echter, uiteindelijk gaat het er tevens om met dit toezicht bij te dragen aan het lerend vermogen en de veerkracht van het politieapparaat.

In dit plan van aanpak wordt uitgewerkt hoe en waarom het toezicht op de opsporing door de basisteams zal worden onderzocht. Eerst wordt nog een achtergrond geschetst en wordt het begrip lokale opsporing gedefinieerd.

Lokale opsporing: definitie en achtergrond

Lokale opsporing wordt door de Inspectie gedefinieerd als het lokale deel van het opsporingsproces, zoals georganiseerd en uitgevoerd door de basisteams van de politie. Veel van die opsporing begint met aangiften en met lokale signalen⁷ die als geheel de informatiepositie vormen. Die signalen zijn voor een belangrijk deel afkomstig van burgers in het werkgebied en van politiemensen (wijkagenten, maar ook de medewerkers van de incidentenafhandeling).⁸ De lokale opsporing wordt zowel gerealiseerd door de rechercheurs verbonden aan het basisteam (soms Basisteamrecherche, soms nog VVC⁹ genoemd of Crimeteam) als door het overige deel van het basisteam (inclusief wijkagenten). De Aanwijzing Opsporing¹⁰ laat de

⁷ Met een signaal doelen we op informatie die (eventueel) zou kunnen bijdragen aan een opsporingsindicatie.

⁸ Bervoets, E; J. Broekhuizen, K, van den Akker en J. Landsman (2021). Een proeftuinonderzoek naar gebiedsgerichte opsporing. Politie en Wetenschap.

⁹ Veel voorkomende criminaliteit.

¹⁰ Aanwijzing voor de opsporing (2013A020) College van procureurs-generaal.

basisteams ruimte om zelf met een lokale invulling te komen van de opsporing en voorziet daarom in een feitelijke variatie.¹¹

Op basis van onderzoek en een recente oriëntatie (zie eerste paragraaf) door de Inspectie is bekend dat de (sommige) basisteams zich bij lokale opsporing in de praktijk niet beperken tot de zogeheten veelvoorkomende criminaliteit. Immers: basisteams pakken tegenwoordig in toenemende mate ook High Impact Crimes¹² en (aspecten van) ondermijning door de georganiseerde misdaad aan.¹³ Ondermijning is de situatie waarbij criminele netwerken misbruik maken van de bovenwereld door bijvoorbeeld witwassen en gebruik maken van faciliteiten die de bovenwereld biedt (bijvoorbeeld opslag).¹⁴ Veel zichtbare (en onzichtbare) signalen van ondermijning bevinden zich op lokaal niveau. Die signalen manifesteren zich dan bijvoorbeeld door niet-aangiftedelicten.

Niet-aangiftedelicten zijn misdrijven waarvan geen aangifte kan worden gedaan. Denk bij niet-aangiftedelicten bijvoorbeeld aan drugshandel, prostitutie of witwassen. Het onderscheid tussen breng- en haalzaken is hierbij relevant. Iemand die aangifte doet verzoekt strafvervolgning. Een aangifte, bijvoorbeeld door een winkelier van winkeldiefstal, wordt ook wel een *brengzaak* genoemd. Met deze aangifte wordt een strafbaar feit onder de aandacht van de politie gebracht, waarmee het opsporingsproces wordt gestart. Bij een melding wordt de politie geïnformeerd over een bepaalde situatie, bijvoorbeeld over dealen van drugs in een bepaald café. Er is dan nog geen sprake van een concreet tastbaar strafbaar feit, maar wel van een mogelijke verdenking. Het is dan aan de politie om deze verdenking uit te zoeken of informatie op te halen, waarmee duidelijker wordt of tegen iemand een proces-verbaal kan worden opgemaakt. Deze zaken worden door de politie ook wel *haalzaken* genoemd.

Opsporing door de basisteams is onmisbaar voor de bestrijding van lokale misdaad en ondermijning. Bijvoorbeeld om de doorgroei van startende criminelen naar georganiseerde misdaad in de kiem te smoren, maar ook omdat indicaties voor zogeheten ondermijning meer dan eens lokaal zijn. Denk aan horeca waar nooit iemand komt of een straat vol autohandelaren of kappers (eenzijdig winkelaanbod). De lokale opsporing is belangrijk vanuit het burgerperspectief (zie vorige paragraaf), omdat deze deels overlapt met de veelvoorkomende criminaliteit en de high impact crimes die de burger direct raken in de leefomgeving. Maar ook het lokaal oppakken van signalen van ondermijning is soms direct waarneembaar voor de burger, denk aan een inval door de politie bij een lokaal adres dat kon worden

¹¹ Salet, R., & Terpstra, J. B. (2017). VVC onder de aandacht. Een onderzoek naar ZSM en de gevolgen voor het politiewerk. Apeldoorn: Politie & Wetenschap.; Bervoets, E; J. Broekhuizen, K, van den Akker en J. Landsman (2021). Een proeftuinonderzoek naar gebiedsgerichte opsporing. Politie en Wetenschap. En ook bij de door ons verrichtte oriëntatie stuiten we op deze variatie in inrichting van de opsporing aan de basisteams.

¹² Bij veelvoorkomende criminaliteit gaat het onder meer om (winkel)diefstal, vernieling, licht uitgaansgeweld of verduistering. En High Impact Crimes (HIC) zijn delicten met een groot effect op de burger, waaronder overvallen, straatroven, woninginbraken en geweld.

¹³ Leiden, I. van, & Ferwerda, H. (2021). Kennis op straat: De informatiepositie van wijkagenten bij ondermijnende criminaliteit. Politie Nederland / Bureau Beke; Zie ook Terpstra e.a. (2021). Gebiedsgebonden politiewerk in ontwikkeling: onderzoek naar basisteams in een digitale en superdiverse samenleving. Politie en Wetenschap; Bervoets, Takke en Hak (2022). Niet meer anders: Blauw bij gebiedsgerichte opsporing. Portefeuille GGP.

¹⁴ P. Tops en E. van der Torre (2024). Ondermijning: over de praktische betekenis van een analytisch begrip. Boom Uitgeverij.

gelinkt aan georganiseerde misdaad. De basisteams kennen (idealiter) de buurten waar misdaad zich afspeelt.

Doel en beoogd effect

Doel is een *beschouwend onderzoek*¹⁵ naar de organisatie ('inrichten') en de praktijk ('verrichten') van die aspecten van de lokale opsporing waar de Inspectie risico's ziet. Dit beschouwende (beschrijvende) onderzoek naar de ernst van de door de Inspectie geconstateerde risico's geeft richting aan eventueel toekomstig toezicht van de Inspectie op de lokale opsporing. Op basis daarvan ontstaat zicht op verbetermogelijkheden en handelingsperspectieven. Het beoogd maatschappelijk *effect* wat de Inspectie met dit onderzoek beoogt is adequate opsporing door de basisteams door verbeteringen op de vier geconstateerde risico's.

¹⁵ Een beschouwend onderzoek gaat in tegenstelling tot een toetsend onderzoek niet uit van een toetsingskader en is in de regel wat meer beschrijvend en signalerend. In dit geval met een focus op de implementatie (verrichten) en de organisatie daarachter (inrichten). Op het achterliggende beleid (richten) ligt in dit onderzoek minder de nadruk, omdat de onderzoeksvraag zicht richt op beleidsimplementatie.

1. Onderzoeksvraag

1.1 Onderzoeksvraag

De Inspectie doet onderzoek naar de feitelijke organisatie en uitvoering van de opsporing aan de basisteams met als onderzoeksvraag: *hoe krijgt de opsporing aan de basisteams invulling in de praktijk, mede in het licht van de door de Inspectie gesignaleerde risico's (rondom vakmanschap, robuustheid, focus en afhandeling)?* Om het onderzoek nader af te bakenen en toe te spitsen, formuleren we de daarbij de navolgende deelvragen:

1. Op welke wijze is de opsporing aan de basisteams *ingericht*? Hoe biedt dat een antwoord op de zich lokaal aandienende misdaad?
2. Op welke wijze wordt de opsporing aan de basisteams *verricht*?
 - a. Hoe en op basis van welke beslissingen worden meldingen (van aangiftedelicten en niet-aangiftedelicten) afgehandeld?
 - b. Welke kennis en vaardigheden van politiemensen aan de basisteams over opsporing zijn essentieel en worden momenteel (nog) gemist?
 - c. Met welke interne en externe partijen¹⁶ wordt er vooral samengewerkt en informatie uitgewisseld door de recherche aan het basisteam en op welke manieren?
3. Welke verbetermogelijkheden en handelingsperspectieven kunnen worden afgeleid uit de beantwoording van de vorige deelvragen?

1.2 Afbakening

Opsporing is in het Nederlands strafprocesrecht het doen van onderzoek in verband met strafbare feiten onder gezag van de officier van justitie met als doel het nemen van strafvorderlijke beslissingen. Bij de afhandeling van zaken wordt vandaag de dag door de politie steeds vaker ingezet op een zogeheten betekenisvolle afhandeling.¹⁷ Daarbij wordt bekeken of ook (deels) bestuursrechtelijke en civielrechtelijke alternatieven mogelijk zijn voor het strafrecht. Het geplande onderzoek is gericht op de *lokale opsporing*: opsporing aan de basisteams. Opsporing wordt gezien als een proces waarin ook de Gebiedsgebonden Politie GGP ('het blauw') een aandeel heeft en daarmee niet exclusief voor de recherche. Denk daarbij met name aan signaleren, opbouwen van informatiepositie, maar ook het zelf oppakken van zaken.

¹⁶ Voorbeelden daarvan kunnen zijn publieke partijen als de gemeente (o.a. gemeentelijke handhaving) of andere publieke opsporingsdiensten of private partijen (bv bedrijfsleven of burgers).

¹⁷ Chretien Felser, Jeanine Nas, Jos van Oosten (2017). Betekenisvol handelen. Politiewerk vanuit de bedoeling. Apeldoorn, Nationale Politie; Heinrich Winter e.a. (2022). Op zoek naar regie en samenhang. Evaluatie ZSM-werkwijze Noord-Nederland, Universiteit Groningen.

Er wordt gekeken naar de *invulling in de praktijk*: het inrichten en verrichten van de opsporing aan de basisteams.¹⁸ Verder wordt een onderscheid gemaakt tussen *aangiftedelicten* (misdrijven waartegen aangifte kan worden gedaan, zoals inbraken, vernieling of geweld) en *niet-aangiftedelicten* (denk onder andere aan drugsdelicten). De reden ervan is dat we kijken naar lokale opsporing en daarbij kan het ook niet-aangiftedelicten betreffen (denk aan de eerdergenoemde ondermijning).

¹⁸ Inrichten (organiseren) en verrichten (uitvoeren) zijn termen die horen bij het vaste begrippenkader van de Inspectie Justitie en Veiligheid.

2. Opzet en organisatie

2.1 Onderzoekopzet

Ter beantwoording van de onderzoeksvraag en deelvragen beoogt de Inspectie een kwalitatief beeld van de lokale opsporing. Omwille van dit beeld worden zes basisteams geselecteerd.¹⁹ Eerst worden drie basisteams gekozen die onderling variëren op de criteria operationele sterkte, het aantal inwoners (gedeeld door de oppervlakte van het werkgebied) en het veiligheidsbeeld (aangiften per jaar gedeeld door het aantal inwoners). Bij elk basisteam wordt vervolgens een 'zuster-team' gezocht dat (bij benadering) matcht op basis van deze drie criteria. De basisteams worden voorafgaand aan het veldwerk geselecteerd. Tevens wordt de politie hierover, voorafgaand aan het feitelijke veldwerk, geïnformeerd.

Uiteindelijk is het de bedoeling dat de aldus verkregen drie koppels in aard (landelijke teams, stedelijke teams, grote stadsteams (G4)) en omvang (formatie) van elkaar verschillen. We weten op basis van eerder inspectieonderzoek dat de basisteams met name in de middelgrote en kleine gemeenten voortdurend worden overvraagd.²⁰ Bij een handelingsperspectief voor de lokale opsporing moet rekening worden gehouden met het verschil tussen stedelijke en niet-stedelijke gebieden, omdat basisteams in stedelijke gebieden (mogelijk) gemakkelijker kunnen beschikken over lokale recherche dan de niet-stedelijke basisteams.

Om de deelvragen te beantwoorden, combineert de Inspectie een aantal soorten dataverzameling die hierna zal worden beargumenteerd.

Analyse van organisatie-informatie

De Inspectie vraagt gegevens op over de samenstelling en bezetting van de geselecteerde basisteams bij de eenheden. Met een analyse van de aldus verkregen organisatie-informatie brengt de Inspectie in beeld wie van het basisteam normaliter zaken met een opsporingsindicatie oppakt. Deze stap dient ter beantwoording van deelvraag 1.

Meldingenanalyse

De Inspectie vraagt de geselecteerde zes basisteams per team 100 meldingen²¹ aan te leveren die een afspiegeling vormen van de meldingen per basisteam in relatie tot opsporing. Dat kunnen zowel zaken zijn die zijn opgepakt of, wellicht, opgepakt hadden kunnen worden.

¹⁹ Met deze zes basisteams wordt idealiter redundantie bereikt: een valide en betrouwbaar beeld, waarbij aanvulling met nog meer teams weinig nieuwe bevindingen oplevert. Echter: indien noodzakelijk breidt de Inspectie de opzet uit naar 10 teams (een per eenheid), waarbij 5 koppels worden gemaakt van vergelijkbare teams.

²⁰ Periodiek Beeld handhaving (2019) door de Inspectie Justitie en Veiligheid.

²¹ Gekozen wordt voor 100 meldingen per basisteam, om ook op basisteamniveau nog uitspraken te kunnen doen en tegelijkertijd te voorkomen dat met grote, complexe steekproeven moet worden gewerkt.

In totaal levert deze uitvraag aan de teams een selectie van 600 meldingen op. Voor de selectie van meldingen wordt uitgegaan van een aselechte steekproeftrekking per basisteam.²² Met de analyse van meldingen wil de Inspectie – omwille van deelvraag 2a - zicht op de afhandeling van meldingen door de basisteams in relatie tot opsporing. Per melding wordt nagegaan wat (het meest) kenmerkend was voor de afhandeling²³:

1. 'Het was niks', geen aanleiding om verder strafrechtelijk af te handelen;
2. Ter plaatse afgedaan;
3. Er is geverbaliseerd;
4. Er is melding in het systeem gezet;
5. Er is aangifte opgenomen;
6. Overig.

Per geselecteerde melding wordt aangegeven of er sprake is van een opsporingsindicatie en of sprake is van een aangiftedelict of een niet-aangiftedelict. Bij de meldingen met opsporingsindicatie onderzoekt de Inspectie vervolgens per geselecteerd basisteam hoe en door wie deze verder (allemaal) is opgepakt en met welke uitkomst. Op voorhand is nog niet bekend hoeveel meldingen er zullen zijn met een opsporingsindicatie.²⁴

Veldwerk werkvloer: interviews en enquête

Om de meldingenanalyse ter beantwoording van deelvraag 2 nader te kunnen duiden, wil de Inspectie tevens zicht op de beslissingen op de werkvloer. Per basisteam wordt een (groeps)interview gehouden met enkele (3 tot 5) uitvoerende politiemedewerkers (zowel recherche als GGP) waarin wordt doorgevraagd op de bevindingen uit de meldingenanalyse. Daarnaast zet de Inspectie een korte vragenlijst uit bij alle uitvoerenden van de geselecteerde basisteams met gesloten vragen (stellingen) over vakbekwaamheid rondom opsporing, de organisatie van de opsporing bij het basisteam (o.a. robuustheid) en wat zij cruciaal vinden bij de afhandeling van meldingen die relevant zijn voor de opsporing. Het voordeel van vragenlijstonderzoek is dat de Inspectie zo snel toegang heeft tot data. De enquête kan worden afgenomen tijdens een periodieke Integrale Beroepsvaardigheden Training (IBT) waar alle executieve politiemensen van het basisteam periodiek heen moeten.

Verdiepende interviews met leidinggevenden

Op basis van de analyse van organisatie-informatie, de meldingenanalyse en het veldwerk met uitvoerende politiemensen worden interviews gehouden met de teamleiding, de recherche-coördinator en een coördinator incidentenafhandeling.

²² Door alle meldingen in de periode juli 2023 tot en met juli 2024 vanuit BVH 'in te lezen' in SPSS en SPSS een steekproef te laten trekken.

²³ Vanzelfsprekend kunnen meer dan één van de zes elementen een rol hebben gespeeld bij de afhandeling van een melding. Maar gevraagd wordt naar wat uiteindelijk het meest kenmerkend en bepalend was.

²⁴ Voor een onderzoek met deze opzet is dat echter geen probleem, zo lang maar sprake is van redundantie (de situatie waarbij aanvullende data geen nieuwe bevindingen oplevert).

In deze interviews zal worden doorgevraagd op alle deelvragen. De Inspectie houdt in totaal 18 gesprekken (3 interviews x 6 basisteams).

Literatuurstudie

Ook verricht de Inspectie een literatuurstudie waarbij aan de hand van de Nederlandse wetenschappelijke literatuur over (lokaal) politiewerk wordt aangeven met welke kansen en bedreigingen lokale opsporing wordt geconfronteerd. De literatuur dient er vooral toe om de bevindingen en conclusies straks in breder perspectief te kunnen plaatsen.²⁵

We vergelijken vervolgens de bronnen met elkaar en hebben dan tevens gegevens om verschillen te beschrijven in de verrichting van de opsporing bij teams met een (grotendeels) landelijk werkgebied, stedelijke teams, en grootstedelijke basisteams (G4).

2.2 Analyse en rapportage

De Inspectie analyseert alle onderzoeksbevindingen in samenhang. De wijze waarop de Inspectie hierover rapporteert ligt niet vast. Hiervoor zal een vorm worden gekozen die het beste aansluit op het effect dat de Inspectie wil bereiken op basis van de bevindingen.

²⁵ Dit wordt wel analytische generalisatie genoemd.

3. Communicatie en protocol

Voor de start van het onderzoek informeert de Inspectie de politie over het onderzoek. Het vastgestelde plan van aanpak wordt op de site van de Inspectie geplaatst. Alle geïnterviewden krijgen voorafgaande aan het interview een interviewprotocol en het plan van aanpak toegestuurd.

Hierin is, naast de procedure voor de totstandkoming van het onderzoek en de publicatie ervan, vastgelegd dat de bevindingen uit de conceptrapportage voor wederhoor aan de betrokken organisaties worden voorgelegd.²⁶

De interviewverslagen worden na het gesprek aan de geïnterviewden voorgelegd voor een check op feitelijke onjuistheden. Het eindproduct wordt voor wederhoor aan de eindverantwoordelijke van de politieorganisatie voorgelegd.

Het eindproduct wordt na deze wederhoor vastgesteld door de Inspectie. Vervolgens biedt de Inspectie het aan de minister van Justitie en Veiligheid zodat deze het naar de Tweede Kamer kan sturen, eventueel voorzien van een beleidsreactie. Uiterlijk zes weken later zal de Inspectie het eindproduct publiceren op haar website.

²⁶ Zie bijlage 1: [Protocol voor de werkwijze | Protocol | Inspectie Justitie en Veiligheid \(inspectie-jenv.nl\)](#).

Inspectie Justitie en Veiligheid

Toezicht, omdat rechtvaardigheid en veiligheid niet vanzelfsprekend zijn.

Dit is een uitgave van:

Inspectie Justitie en Veiligheid
Ministerie van Justitie en Veiligheid
Hoge Nieuwstraat 8 | 2514 EL Den Haag
Postbus 20301 | 2500 EH Den Haag
Contactformulier | **www.inspectie-jenv.nl**

Juli 2024

*Aan deze publicatie kunnen geen rechten worden ontleend.
Vermenigvuldigen van informatie uit deze publicatie is toegestaan,
mits deze uitgave als bron wordt vermeld.*